

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

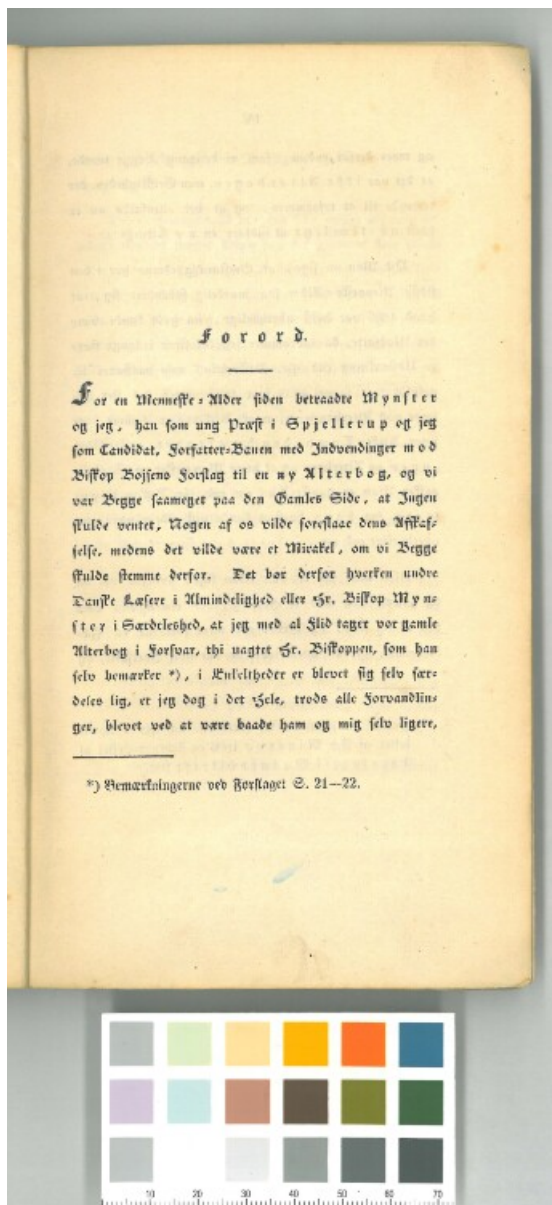
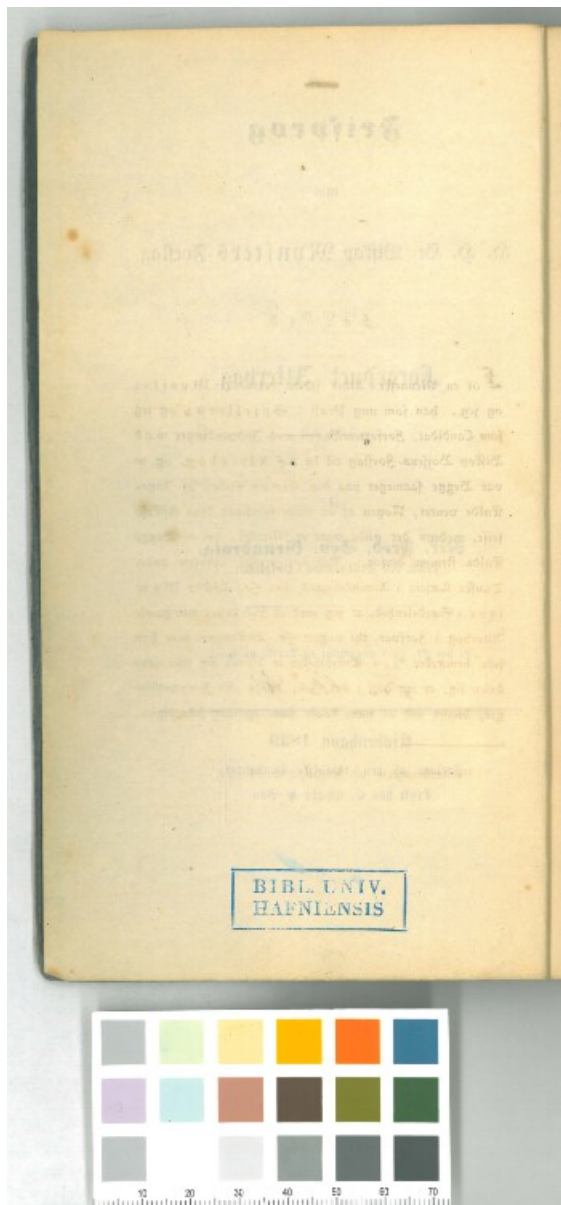
Titel: Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. I. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm180/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

og troer derfor endnu, som vi dengang Begge troede, at det var ikke Altes bogen, men Gnistigheden, der trængte til at reformeres, og at det allerselvst nu er høist ubetimet at indføre en ny Liturgi.)

Vil Man nu sige, at Omstændighederne har i den sidste Menneske-Alder saa mærkelig forandret sig, at hvad 1806 var høist ubetimet, nu gode kunde være det Modsatte, da indrømmer jeg det strengt i laugt store Uvstrækning end Hr. Biskoppen, men paasæer sig ogsaa, at saavel 1834 som 1806 uytværet det slet ikke hvor god Mitebogen er, naar Kirkerne er tomme, at hvor Kirke-Tomheden har afstaaet, ønsker Man en ny Mitebog, og at hvor Man ønsker en Saadan, ønsker Man en ganske Anden end Hr. Biskop Mynsters, saa haas Forslag kunde vist aldrig være mere ubetimet end nu.

Men naar saa er, kan Man sige, hvorfor vil du da hoarsæ Per med et Forslag, der rimeligvis døer hen af sig selv, og derved end mere forterne en Stedsemand, der nu ovenikøbet er din høie Forsatte, og

*) Perom kan hvem der vil overbevise sig selv i Aprilheft af Ny Minerva 1806 og Februar-Priset af Theologisk Maanedstidsskrift 1807.

taaler vist ikke naderige Modsigelse af Nogen end netop af dig?

Dette Spørgsmaal har jeg selv meget alvorlig forelagt mig og tygget Dees paa det giennem flere Maas uder, uden at tage nogen Beslutning, og stundum syndes mig virkelig, min Taushed ved denne Leilighed vilde være forførelig undskyldt, deels ved Forslagets egen Beskaffenhed, deels ved det spandte Forhold mellem Hr. Biskoppen og min Kungthed, og endelig ved den Omstændighed, at jeg for fem Aar siden med Glid har afhandlet Spørgsmaalet om en ny Mitebog, og utvetykelig stemt imod hvad nu er Hr. Biskoppens Forslag *), saa har Man ikke andset min Stemme, da den aabte har blot var mod Sagen, vil Man det rimeligvis langt mindre nu, da Mange kan tænke, den er mest mod Personen.

Da jeg nu desuden under alle Livs-Stillingere har havt særdeles Sky for at optræde i Modsatning til en Mand, jeg fra min tidlige Ungdom især op til med Hoiagtelse, og altid indertlig ønskede at stemme med, saa vilde jeg uden tvivl tiest, hvis jeg ikke paany var blevet Embedsmand i Statistiken; men sagt

*) I en lille Bog med Tittel „Den Danske Statistiske uoprettelse betragtet“ 1834.

dere gjør mig Modfatningen dobbelt ueghelig, fandt jeg dog omsider, den gjorde mig samme til ubetinget Pligt, da jeg aldeles misbilliger Hr. Biskoppens Forslag, og da han ikke blot selv skal have Forsædet ved det Provste, men er vel, efter Commissionens Sammensætning, sikker paa i alt Vigtigt at beholde de fleste Stemmer. Forslaget 1806 var vel ogsaa udræbidet af en enkelt Biskop, men det var ingen Mand med Hr. Biskop Mynsters Overlegenhed og Characterstyrke, og dog var han saalangt fra Forsædet i Provst Commissionen, at han end ikke havde Sæde eller Stemme deri, saa fandt Præsten i Spjellerup, at han deusagtet maatte reise sig bestemt mod Hr. Biskop Bøjsens Forslag, da det Præsten ved Vartou endnu mindre vagre sig ved at optræde bestemt mod Hr. Biskop Mynsters. Af de Aldre er der nemlig vist ingen Anden, der gjør det, og mod Kamper af den yngre Slægt vilde Hr. Biskoppen ei blot i statskirkelig men ogsaa i literar Hensende have Saameget forud, at Partiet rimeligvis blev alt for ulige. Hertil kommer endnu, at neppe nogen Præst i Danmark vilde eller kunde gjøre Alt gjældende mod dette Forslag til en ny forordnet Alterbog, da næsten Alle kun tænke paa at hytte sig selv eller det Parti, de tilhøre, og har In-

ter imod en forordnet Alterbog, naar den kun var efter deres Hoved, medens jeg, efter min velgæindede Overbeviining om Tidens Krav og Statskalkylenes Tarv, maatte sætte mig ligesaa bestemt mod „Forordtelsen“ af en ny Alterbog efter mit eget, som efter Hr. Biskop Mynsters Hoved.

Under disse Omstændigheder kunde jeg i Længden umulig inddøse mig selv med Bogen, jeg skrev for fem Aar siden, men maatte finde, den gjorde netop sit Bedste, naar jeg nu skrev en i samme Aend og med samme Tankegang, thi da haaret den i Litteraturen som et gyldigt Vidne om, at jeg tænkte ligesaa dan om Alterbogs Sagen, da min personlige Velgænder sad paa Sallands Bispestol, som nu, saa det kan umulig være af Lyst til at modfige Hr. Biskop Mynster, jeg fornyer Protesten, jeg nedlagde, da Ingen drømde om, at han skulde komme til ev at hytte en Sag, Hr. Stiftesproost Clausen satte i Bevægelse. At Hr. Biskop Mynster og hans ubetingede Kowtulerer deusagtet vil spore personlig Uvillie i disse Blade, tvivler jeg vel ingenlunde paa, men det maatte ikke bestemme mig, og jeg skal stræbe ei engang at beklage mig dereover, da Hr. Biskoppen i den sidste Tid har behandlet mig med saa udmærket Kingægt, at jeg st

VIII

ikke vil skjule min Fortrydelse derover, og tør alle vens-
te, efter som vi Mennesker er, med al min Glid at have
undgaet ethvert unødverdig stødende Udtryk.

Christianshavn, 6te Novbr. 1830.

N. F. S. Grundtvig.

